

DIARI CATALÀ

POLÍTICH Y LITERARI

ANY I

BARCELONA — DILLUNS 8 DE DESEMBRE DE 1879

NÚM. 194

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: FERNANDO, 32, 1.er

Barcelona. . . un mes. 5 rals } PREUS DE SUSCRIPCIÓ { Estranger (unió postal) } trimestre, 40 rals
 Fora.. . . . un trimestre.. . . 20 id. } { América id. id. }

BUTLLETÍ METEOROLÒGIC — SERVEY EXPRES DEL «DIARI CATALÀ» — OBSERVACIONS D' AHIR

Hora	Nuvols	Vent Direc	Vent. Forsa	Estat higr.	Tensió vap.	Barometre	Pluja	Temperat	Tem. màx	Tem. mín	Evaporac.	Direc. núvols	Actinòmetre	Admòsfera.	Estat dels Mars
	Forma	del penell	del penell	Psicromet	Psicromet	à 0° y n/m	altura	ombra	ombra	ombra	ombra	9m. W. b	9d. 69g06	9d. m. cla.	Mediterrà
8 d.	Cumulus.	N.	Fluix	0°681	1m352	768m6	total	6·8	9·5	5°9	total	12m. SE. b	12d. 87g12	12d. Clara.	tranquil.
2 t.	Cumulus.	W.	Moderat.	0°553	3m827	768m6	milim	9·3	aire libre	aire libre	milimetr	2t. NE. b	2t. 50g22	3t. m. cla.	Atlàntich.
10 n.	Cumulus.	NNE.	Fluix.	0°651	4m189	768m6	0m00	7·2	15°4	0·4	1m5	5t. SSE. b	mitja 68g90	10n. Clara.	agitat.

Errada.—En lo número (192) la atmòsfera de las 12d y 3t debia dir poch clara y en la de las 10 n ciosa.—Dia bastant clar. Cumuls molts abaixos durant lo dia si be que á la caiguda de la tarde se han elevat ocupant una atensió considerable en lo cel tan soçs per espay de alguns minuts. Continuació del fret. Gasómetro estacionari.

SOL ix á 7'13; se pon, á 4'31.

Dia 8 de Desembre

BUTLLETÍ ASTRONÒMICH

Per I. Martí Turró

LLUNA: ix á 1'48 matinada; se pon, á 1'59 tarde

PLUJA D' ESTRELLAS.—COMETA DE BRORSEN.—136.—La pluja d' estrelles que anunciarem en lo butlletí número 134, vá poder esser observada avans d' ahir dia 6, de las 11h 29 m del vespre á las 12 h 00 m, resultan de l' observació 5 de catalogadas y 15 de observadas.—Los principals elements de la órbita del cometa de Brorsen son los següents: son periel se trova á 116°28'15"; lo nus ascendent á 102°40'58"; sa órbita está inclinada sobre l' eclíptica 30°55'53"; sa excentritat es de 0,793388; lo seu ax major es de 6,292988; sa revolució es de 2039 dias; y per fi son moviment es Directe.

SANTS DEL DIA. — La Puríssima Concepció.—QUARANTA HORAS.—Iglesia del Hospital de Santa Creu.

Espectacles

TEATRO PRINCIPAL.—Funcions per avuy á las 3 de la tarde, la aplaudida sarsuela en 4 actes titulada, POR SEGUIR A UNA MUGER.—Entrada 2 rals.

Per la nit, á las 8.—3g de abono.—Lo magnífich drama, LA HUERFANA DE BRUSELAS y la graciosa comedia, LA MANSION DEL CRIMEN.—Entrada 3 rals.

GRAN TEATRO DEL LICEO.—Funció per avuy.—Tarde á las 3.—A 2 rals, LA CAMPANA DE LA ALMUDAINA y un fin de fiesta.

TEATRO ROMEA.—Funcions per avuy dilluns.—Tarde á las 3, entrada 12 quartos.—Lo drama en 5 actes y un prólech EL CUCHILLO DE PLATA.—Nit, la comedia en 3 actes LO QUE VALE EL TALENTO y la pessa QUIEN QUITA LA OCASION.—Entrada 2 rals. A las 8.

Demá dimars.—Teatro Catalá.—5.ª representació del aplaudidíssim drama en 3 actes CLARIS y la pessa UN BARRET DE PEGA.—En lo intermedi del drama á la pessa lo celebre artista senyor Brindis de Salas donará son últim concert en aqueix teatro ejecutant las millors pesses de son notable repertori.—Se despatxa en contaduría y en la llibreria de Lopez.

TEATRO DEL CIRCO.—Funcions per avuy, festivitad de la Puríssima.—Tarde, á las 3.—La gran sarssuela en 3 actes LA MARSELLERA, ab tot son aparato y personal de mes de 300 personas.—Nit.—A las 8, 24 de abono.—La sempre aplaudida sarssuela en 2 actes; MARINA, lo ball LA TERTULIA y la parodia bufa EL SUICIDIO DE ALEJO.—Entrada 2 rals.

TEATRO DEL BON RETIRO.—Avuy dilluns, per la tarde á las 3.—Se posará en escena

lo aplaudit drama catalá en 3 actes y en vers titolat LO GAT DE MAR y la pessa CASSAR AL VOL.

TEATRO ESPANYOL.—Funció per avuy, dilluns, tarde, ¡FLOR DE UN DIA! Y ESPINAS DE UNA FLOR.

Entrada un ral y mitj, á las 3.

TIVOLI.—Avuy dilluns.—Tarde, JUAN EL COCHERO y A SODE TABALS.

A las 3 y mitja.—Entrada 9 quartos.

TEATRO DE NOVETATS.—Avuy dilluns.—Tarde, á las 3.—EL TRIBUTO DE LAS CIEN DONCELLAS y QUI TOT HO VOL.....—Per la nit, EL JURAMENTO y LOS DOS CAZADORES.—Entrada 2 rals.

TEATRO DEL ODEON.—Avuy dilluns, tarde y nit, gran benefici pe 'l públich.—Tercera representació del drama en 4 actes, NORMA y lo drama en 3 actes, ¡LA VENGANZA DE UN GALLO! (2.ª part de «Norma») y la molt divertida comedia, ¡¡¡6,666!!!

Reclams

L' Àguila.—Gran basar de confecció. Plassa Real, 13.—Queda ja completat lo grandíós y variat assortit de prendas fetas pera la present estació, tan en trajos fets com en géneros á mida. Vegis l' anunci insertat en aquest número.

Un jove de 19 anys que posseix bon caràcter de lletra, contabilitat y francés, té disponibles de tres á sis horas per escriurer ab qualsevol despatx de eomers, d' abogat, notari ó procurador.

Informes. en aquesta Administració.

NI 5.000 RS. NI 5.000

ROMANSOS no dona lo que ven realment mes elegants, bons y baratos los sombreros. ¿Qué es? **No ho volem dir per are.**

Noticias de Barcelona

BARALLAS.—De resultas de haberse barrallat un home y una dona en lo carrer de la Mare de Deu, se 'ls tingué de curar en la Arcaldía; lo primer d' una mosegada y la segona de una ferida leve produhida per haberli tirat una copa son contrincant.

ALS FONDISTAS Y AMOS DE RESTAURANTS.—Lo divdres se presentá en la coneguda y acreditada fonda d' Espanya, un subjecte decentment vestit, alt d' estatura, bigoti ros y tipo alemany. No duya equipatge y demaná un quarto.

Al preguntarli com se deya, escrigué en la llibreta de la fonda lo següent nom: Joseph Martin Eugeni Schmith.

A l' hora de sopar se presentá en lo menjador y s' atracá com un llop, demanant despres un puro que se 'l fumá á tota satisfacció.

Quan li demanaren l' import del sopar comensá á fer l' orni y acabá per dir que no tenia un céntim.

Los amos de fondas y restaurants farán bé si prenen la filiació á aquet *parroquiá* y procuran no servirlo. Ja es bo que se serveixi al públich bé y barato, pero no pas tan barato com á l' alemany.

Si 's servis á n' aquest preu prou se 'n anirian aviat los fondistas á ca 'n Pistraus.

FUM EN LLOCH DE LLUM.—Las letras del Palau del bisbe que vegerem ahir, deyan y deuen dir encara: MARIA — GRACIA — PLENA.

Senyor Urquinaona: sa ilustrissima 'm dispensará; pero la segona paraula per estar en llatí verdader, no pas en llatí del Clot, habia de dir GRATIA y no GRACIA.

¡Aquet llatí, aquet llatí, que 's rovella, senyors del llatinorum!

Si en lo Palau episcopal s' escriu d' aquesta manera, ¿cóm s' escriurá en las parroquias?

OBRAS PÚBLICAS EN GRACIA.—Demá dimars, comensarán en la vila de Gracia las obras pera arreglar lo carrer Major. Com ja diguerem, aquestas obras son costejas pe 'ls vehins de Gracia que feren una suscripció per auxiliar en lo posible, fomentant lo treball, la situació precaria dels obrers.

AHIR.—Lo dia d' ahir fou d' hivern rigorós. Lo sol, no obstant, atenuá en gran part los rigors del fret y aixó feu que fos molta la gent que sorti á passeig. Lo Parque, per exemple, se vegé molt concorregut y la gent se lamentá de que las obras estigan empantanagadas, y sobre tot las plantacions. Ab tot y ser l' época present la mes propia pera plantar, no 's nota en lo Parque cap senyal de que s' hagin de realisar las moltíssimas plantacions qu' encara hi ha per fer.

ESTADÍSTICA.—Prenem d' un periódich: Segons una nota estadística de la producció de ví en Espanya, la provincia del nostre regne que 'l produheix en major quantitat es Barcelona, que dona 1.780,000 hectolitres; á la nostra segueixen la de Saragossa que 'n produheix 1.469,000; Tarragona 1.300,000; Cádiz 1.287,840; Valencia 1.200,000; Logronyo 1.066,500. Las demás provincias no arriban á un milló d' hectolitres l' any. Lleyda produheix 527,865 y Girona 394,716, de manera que Catalunya produheix 4.002,581 hectolitres de ví, una quinta part de la producció total d' Espanya, que pujá á 20,519,412 hectolitres. Las provincias andaluzas donan: Cádiz 1.287,840; Málaga 969,240; Huelva 410,256; Granada 100,112; Jaen 206,805; Sevilla 142,500 y Almeria 81,000; Total 3.497,833 hectolitres.

La provincia de Barcelona es la segona en la proporció de las vinyas ab lo territori que cada una té. La provincia de Logronyo en un 14'71 per cent, Barcelona 13'52; Tarragona 8'74, en las demás no arriba á lo 7 per cent. Gerona te un 3'49 y Lleyda 2'88. Lo terme mitj de terreno destinat á vinya es de 7'16, á qual quantitat no hi arriban mes que las tres provincias de Espanya, duas d' ellas catalanas, Barcelona y Tarragona. En las provincias de Vizcaya y Canarias no s' hi cull ví y en la de Corunya sols se cullen 1,817 hectolitres y 1,817 en la de Guipuzcoa, essent la proporció del vinyar ab lo territori de 0'10 per cent en la primera y de 0'03 en la segona.

SESSIÓ EXTRAORDINARIA DE L' AJUNTAMENT.—Com anunciarem dissapte tingué lloch una sessió extraordinaria de l' Ajuntament. Comensá aquesta á las 4 y 10 baix la presidència del tinent d' ar-

calde senyor Pujol y Fernandez. Despres de llegida l' acta á la que 'l senyor Cabot hi feu una edició se doná compte d' un telégrama del president del Concell de ministros donant las gracias al Ajuntament per la felicitació qu' aquesta corporació havia dirigit á don Alfons ab motiu de son casament.

Lo senyor Soler y Catalá demaná acte seguit que 's donés compte d' una proposició qu' havia presentat en la sessió extraordinaria passada contestant lo senyor Escuder que li semblava que no se havia de discutir fins á esser acabat lo despaig ordinari. Rectificá lo senyor Soler y Catalá y prenent la paraula lo senyor Cabot, diu: que la proposició no pot discutirse de cap manera perque en las sessions extraordinarias sols se poden discutir los assumptos pendents y que la papeleta de convocatoria ha de dir lo que se ha de tractar en la sessió, aixís es, que faltant en aquestos dos cassos á lo que la lley marca, acordis lo que 's vulga sobre aquest fet se reserva lo dret que te tot ciudadá pera protestar de semblant infracció. Lo senyor Fontrodona afegeix que li sembla qu' está perfectament dintre la lley y que ell parlará ab dulcúra y que *poca mella* li fa lo que diu lo senyor Cabot. Aquest últim respón que quan s' expressa lo que no es exacta se han de dir las cosas ab dulcúra per forsa, que admetre la proposició fora ilegal y que per lo tant preferia morir; com algú ha dit, d' un empaig de legalitat, á lo que contestá lo senyor Fontrodona dihent entre altres cosas, que ell no volia morir d' un empaig de legalitat y que sols desitjava morir tan tart com pogués. Prenent la paraula lo presentant de la proposició senyor Soler y Catalá digué que si aquesta no se aprobava avuy ja no tindria rahó d' esser. Rectifica altre vegada lo senyor Cabot y contestant al senyor Fontrodona li diu que ja sab que en materia de discutir era un verdader professor de gimnasia intelectual, pero que tractantse de interpretar la lley no hi cabian recursos d' ingeni, acabant sa peroració dihent que li sabia greu que la proposició no 's pogués discutir perque tal vegada fora pera dur auxiliis á la classe obrera que en tan tristá situació 's trova, pero que contra la lley no se hi pot anar. Al sentir eixas paraulas s' aixecá lo senyor Puig y Sevall y de peu dret digué que ell que sempre parlava ab lo cor á la má trobava que tenia rahó lo senyor Cabot, pero que apelava als companys de Consistori que tinguessin sentiments católichs, demanava á la presidència que s' illuminessin las fatxadas de las Casas Consistorials lo dia de la Puríssima Concepció.

Després d' haber demanat la paraula los Srs. Escuder y Cabot, lo senyor President digué que no 's podia discutir la proposició per no estar compresa en l' ordre del dia y que no's podia fer eco de lo del senyor Puig y Sevall per no esser de reglament. Lo Sr. Puig y Sevall escrigué una invitació á la Arcaldía, que feu firmar per varios regidors anant per aixó de silló en silló, perque s' illumine la fatxada de la Casa Gran ab motiu de la citada festa.

Lo Sr. Escuder demaná que aquesta invitació se tramités ab arreglo al reglament, responent lo President que aixís se faria.

Al entrar en l' ordre del dia lo Sr. Coll y Pujol demaná que 's deixés per l' última cosa un dictámen que habia de por-

tar llarga discussió, qual demanda promogué un incident bastant calurós, puig lo Sr. Fontrodona digué que 's discutís desseguida y que 's declarés la sessió permanent, aixó es, fins que estessin aprovats tots los dictamens que hi havia en l' ordre del dia, contestant lo Sr. Cabot, que no volia que se imposés lo haverse de quedar en lo Saló y que no parlava per ell, puig sapigut era que quan se contavan los regidors y se havia de aixecar la sessió per no haverni número suficient per pendre accorts máy hi faltava, no essent aixís ab lo Sr. Fontrodona. Lo senyor President cridá al ordre al Sr. Cabot y prengué la paraula lo Sr. Fontrodona, comensant la escena següent:

Sr. Fontrodona *criant*. — Retxasso aquesta indigna...

Lo Sr. President.—Sr. Fontrodona l' invito á que retiri la paraula indigna.

Sr. Fontrodona.—La retiro aqui pera mantenirla en altre lloch.

Lo President toca la campaneta y dirigintse als regidors los hi prega ab paraulas enérgicas que no 's continuhi la discussió d' aquesta manera.

Calmats un tant los animos se procedeix á votació nominal per veure si se ha de deixar lo dictámen, á que se referí lo Sr. Coll y Pujol, pera acabar lo despaig ordinari.

Resultat 27 vots en contra, 4 á favor. Esplican sos vots los Srs. Coll y Pujol, Cabot y Escuder.

Se procedeix á la discussió del dictámen per l' ordre qu' estan en la ordre del dia.

Es lo primer un referent al nomenament de la comissió de consums. Després de una lleugera discussió se passá á la votació. Resultat: D. Joseph Batllori, president; Sr. Puig y Sevall, vocal; don Ramon Falcó, suplent. Lo Sr. Munné demaná que 's votés lo segon suplent á dita comissió puig dit cárrech queda vacant desde 'l moment que 'l Sr. Puig y Sevall qu' era qui 'l desempenyaba, passa á vocal. Se suspén la sessió per 5 minuts.

Al obrirse de nou, lo Sr. Coll y Pujol diu que considera la votació ilegal puig que no 's pot nomenar á un suplent fins y á tant que se sapiga si está vacant la plassa, puig lo Sr. Puig y Sevall encara no te rebut lo nomenament de vocal que pot acceptar ó no, y á mes que l' ordre del dia no porta que se hagi de cobrir tal vacant. S' adhereix á aquest pensament lo Sr. Cabot. Lo President demana al Consistori si la votació se ha de fer ó nó.

Contesta aquest afirmativament. Se passa á votació y pera no pendrerhi part se retiran del saló los regidors senyors Coll y Pujol, Cabot, Escuder y Roca.

Surt elegit per 25 vots D. Mariano Juliá pera lo cárrech de suplent de la comissió especial de consums.

Tornan á entrar los regidors que se havian retirat, en lo moment que lo Secretari está llegint un dictámen en que 's diu que 'ls que fan lo comer de xorissos estremenys se comprometen á pagar 5,000 pessetas per lo temps que falta per acabare lo present any económic en cambi de qu se 'ls deixi entrar dita mercancia sens pagar dret. Lo dictámen está firmat per los Srs. Cuyás y Puig y Sevall.

Pren la paraula lo Sr. Escuder y diu, que lo dictámen es un vot de censura que la comissió 's dona á si mateixa y ho demostra.

Sr. Batllori.—¿Sab lo Sr. Escuder lo que se ha recaudat duran aquest any, d' impost referent á n' aquesta especie? Donchs es res.—Aixó ho diu volguent fer veure que val mes recullir 5,000 pesetas que no pas res.

Lo Sr. Fontrodona ataca al Sr. Escuder, dihent que sas paraulas son un vot de censura á la comissió especial de consums actual passada y venidera y per lo tant diu que aquest carrech se han de fer en sessió secreta. Lo Sr. Batllori no vol votació secreta. D. J. Pujol y Fernandez, president, diu que las paraulas del Sr. Escuder no son graves.

Després d' haver parlat lo Sr. Escuder, fent constar que no mes ha citat fets, lo Sr. Puig y Sevall demana la paraula á favor del dictámen; diu que no vá á defensarse perquè ell sempre se acalora al tocar sa honradés. (*Murmulls.*)

Que si be es cert que l' any passat se encabessá lo impost de la materia que 's tractava ab la cantidad de 5,000 pesetas y aquestas no 's pogueren recaudar, (en aixó consistia l' atach del Sr. Escuder) no era culpa de la comissió si no habia pogut recaudar mes, puig que tota classe de cosas que sigan fácils de ficarse á la butxaca, entrarán sempre sens pagar res; que lo conveni es favorable á las caixas municipals, puig en 5 mesos que havian transcorregut del any económic no se habia cobrat res; y que pe'ls 7 que quedan pagan 5,000 pesetas; que 'ls xoriceros se pot dir que ho han fet per forsa y sols per tenir llibertat d' entrar sa mercadería.

Rectifica lo Sr. Escuder demostrant l' impotencia de la comissió de consums.

Lo Sr. Cabot demana la paraula á favor del dictámen. Diu que la discussió ha donat llum á tant ofuscat assumpto; que creu que 's millor que s' arpleguin las 5,000 pesetas que no pas res, vist lo que han dit los Srs. Batllori y Puig y Sevall. Califica la qüestió de consums de desgraciada y diu que 's veu que l' Ajuntament no cobra mes que lo que 'ls qu' han de pagar volen, y acaba dihent, ab certa reticencia, que ja que s' havia constituhit de nou una comissió digna, desitjaria que en lo any económic de 1880 á 1881 no s' hagués de parlar mes de fraudes, ni petits ni grossos, ni de cosas fácils de ficar á la butxaca, ni de cosas majors y de mes bulto y que per lo tant no 's poden ficar á la butxaca com per exemple las sacas de farina que un regidor digué dias passats que 's defraudavan.

Demá continuarem la ressenya d' aquesta sessió.

LA DIPUTACIÓ Y L' AJUNTAMENT.—La Casa Consistorial, en la qual tenen gran influencia los neo-catòlics, aparegué ahir adornada com en los dias de gala, ab tot y no haberse pres sobre aquest punt cap acort en la sessió extraordinaria del dissapte.

En cambi lo palau de la Diputació provincial estava completament desguarnit.

¿Voldria dir aixó que la Diputació entén las cosas de diferente manera que l' Ajuntament?

Pot ser los representants de la provincia entengueren que las funcions religiosas son propias dels temples y no dels edificis públics.

LLUMS.—La perruqueria catòlica fou ahir amiga de las llums. Los balcones es-

taban adornats ab un domás groch (¡mal color!) y á la nit foren illuminats ab gas; no ab grasolets.

Fins per fer lluminarias los neo-catòlics tenen necessitat de trucar á las portas del progrés.

PROGRÉS LITERARI.—Aquest dematí á las deu, en lo local de la societat *Progrés literari*, Bou de la plassa Nova, núm. 12, primer, tindrà lloch una sessió pública, en la que lo vicepresidente de dita societat En Baldomero Escuder Vila, llegirá un treball en prosa, premiat en l' últim certámen de Valencia y degut á la correcta ploma d' En Ignaci Farré y Carrió, individuo de la societat avans mencionada.

¡CAMPANAS!—Se sol dir que á vegadas se senten campanas y no se sab d' ahont son. Mes ahir no ho poguerem dir aixis. Sentirem campanas y mes campanas, unas de só grave y sonoro, otras de tó estrident y agut, que picaban y repicaban sense que may diguessen prou los campaners, que á la *cuenta* debian estar molt ben pagats. Era que, com avuy celebra l' iglesia catòlica la festa de la Puríssima, hi habia en totas las iglesias de Barcelona gran repicament de campanas.

L' alborot aéreo durá molt rato ab gran alegria dels qu' estaban en disposició de pentinar al gat, porque no tenian res que fer, y gran amohino dels malalts y dels que á n' aquella hora estabam escribint lo periódich.

CUCURULLAS.—Ahir vegerem pe 'ls carrers una professó de cucurullas. La gent se las mirava ab curiositat y feya comentaris sobre 'l poch gust artístich d' aquells vestits.

Realment la cucurulla es ben poch estélica y á mes recussita certs recorts.

TOROS.—Los toros d' ahir están esplicats en pocas paraulas: poca gent y aquesta encara 's pelá de fret; cuadrilla, dolenta; toros, pitjors. L' empresa feu un negoci com lo d' en Robert ab las cabras. ¿Ab prous feynas los barcelonins van als toros al estiu y habian d' anirhi al hivern?

¿Que 's pensan que som á Madrid?

MOBLES ARTÍSTICHS.—En l' establiment que 'l senyor Canal te en lo carrer de Escudillers, varem veure dissapte uns mobles artístichs, estil de Lluís XVI, que donan molt bona idea del gust y coneixements d' épocas de son constructor.

VISITA D' UN ARTISTA.—De pas pera Roma, se trova en Barcelona lo distingit pintor Sr. Pradilla.

LA MARSELLESA.—Al final d' aquesta sarsuela, que 's posará en escena en lo Circo aquesta tarde, sortiran mes de duas centas personas.

ARREPENTIMENT.—Anit la Diputació provincial, arrepentida de sa fredor durant lo dia, se determiná á posar deu ó dotze atxas al balcó.

Lo senyor bisbe li tinga en compte.

LAS ILLUMINACIONS D' AHIR.—Las cacarejadas iluminacions d' anit no tingueren importancia ab tot y haberlas secundadas vergonyantment la Diputació provincial y ab mes faust l' Ajuntament. Aqueixas se concretaren á las iglesias, Palau del bisbe, rectorias, casas dels capellans, seminari y algunas casas de l' aristocracia.

En la Rambla y carrers de Fernando, Jaume primer, Unió y otras tan céntricas apenas s' hi veyá cap balcó iluminat.

L' iglesia qu' aparegué ab mes llums fou la de la Mercé.

Lo resultat general de las iluminacions distá molt de ser lo que 'ls neos s' habian figurat. Y no es que no s' hagues treballat per prepararlas.

SERVEY METEREOLÓGICH

DEL DIARI CATALÁ.

Temperatura en:

Burdeus, 2° sobre cero.

Limoges, 3° sota cero.

Carcassona, 4 id. id.

Tolossa, 4 id. id.

Brest, 5 id. id.

Mans, 5 id. id.

Havre, 9 id. id.

Dunkerque, 10 id. id.

Lille, 12 id. id.

París, 14 id. id.

Copenhague, 17 id. id.

Dantziz, 18 id. id.

Berna, 15 id. id.

Wilna, 19 id. id.

Cracovia, 20 id. id.

Charleville, 21 id. id.

Haparanda, 28 id. id.

Böoden, 32 id. id.

Islas Feröe, 33 id. id.

Seguirán eixos frets, essent lo temps algo mes clar.

Jeladas probables en los alrededores de la ciutat.

Secció de Fondo

LO MAL D' ULLS

DEL SR. CÁNOVAS.

Quan lo general Martinez Campos semblava fill de Tossa y sostenia brau com un lleó son projecte de abolicció de la esclavitut, lo Sr. Cánovas se sentí ferit dels ulls.

Aquestos li feren pampallugas y jay que tinch! ¡hay que no tinch! se vegé imposibilitat de sortir de casa y obligat á posarse una vena á la vista.

Lo del general anava endevant y fora, y 'l malalt estava que no hi veyá de cap ull.

¡Pobre senyor!

Los periódichs s' encarregaban de donar compte diari del estat del malalt, y 'ls partes eran cada dia mes graves, mes alarmants; tant alarmats y graves com las noticias que corrian de las barallas dels conservadors.

Un dia, l' ante vigilia del casament real, la cosa 's posá seria. Lo Sr. Cánovas se habia tancat en un quarto fosch, com si en lloch d' estar malalt de la vista hagues fet una raresa. Si no hagués sigut oficial la malaltia, qualsevol hauria dit que quí l' habia tancat al quarto fosch era 'l general Martinez Campos en lloch del metje.

Es lo cert que 'l malalt s' empitjoraba y que no podia creure á ningú... ni tant solament al govern.

Y esclar, lo govern tampoch lo podia veure á n' ell.

Se casá don, Alfóns y'l senyor Cánovas, que no era President del Concell de ministres com l'altra vegada, estigué malalt com cap dia.

Fins hagué de fer lilit. La vena als ulls, lo quarto fosch, foren infructuosos com infructuosas eran las gestions que 's feyan porque 'ls esclaus no fossen emancipats.

**

Mes totas las malalties tenen las sevas altas y baixas.

Un dia va corre la veu de que al malalt ja 'l deixavan veure, y 'l general atribulat y cruixit, mes que si hagués anat á campanya, li feu una visita.

—¿Qué tal, com se troba? li vingué á preguntar.

—Aixis mateix, contestaria ell.

Be hi deuria estar quan los dos interlocutors no s'avingueren.

**

Un altre dia, en altra visita, lo senyor Cánovas ja contestá al president:

—Un xich millor.

Aquell dia 'l general feya cara de prunes agres. Lo malalt estava millor, pero 'l visitant estava pitjor.

Allavoras ja 's digué que lo de l'esclavitud comensaba á anar de tombollons.

**

Las noticias prou son bonas per la salut del senyor Cánovas. ¡Aixis ho poguessen dir los negres!

Lo pastell ja está fet: los esclaus serán emancipats l'any de la picó.

Lo senyor Cánovas ja 's lleva.

La vena dels ulls ja se l'ha treta. Lo sol que dias arrera semblava que picava com si fos de la llibertat, ja no li ofen la vista.

Aviat sortirá de casa.

¿Quán?

Pot ser lo dia en que 'l govern entoni la pecadora fent votar lo projecte sobre los esclaus, corretjit y mutilat de tal modo que ja no 'l coneix qui 'l redactá.

Los reaccionaris podrán dirli al convalescent:

—Santa Llucia gloriosa li conservi la vista y la claretat.

ROBREÑO.

LA ABOLICIÓ DE LA ESCLAVITUT.

Estant aquesta qüestió á l'ordre del dia, no podem deixar de dirne alguna cosa.

Sab tothom que la nostra afortunada nació es lo país dels *vice-versas*, segons frase d' un escriptor castellá que feu fortuna, y la frase no podia desmentirse en lo cas de que 's tracta. Era lo natural, que durant lo período que 's comensá en 1868 y s' acabá en 1874, s' haguessin romput totas las cadenas y no hagués quedat ni un sol esclau. Pero si aixó era lo natural, aixó casualment no debia succehir, tractantse d' Espanya. Cinch anys passaren sens que ningú 's recordés de que en algun punt espanyol s' usaba encare 'l fuet, y sols després de cinch anys 's doná la llibertat als negres de Puerto-Rico. Dels infelissos de Cuba, si algú va recordarsen en aquella época, no 's va atrevir á portar la cosa endavant, y esclaus quedaren los que esclaus eran... y alguns mes que fo-

ren introduhits, com sempre, á espatllas de la lley y dels convenis.

¿Per qué en lo período revolucionari no fou abolida la esclavitud? Principalment per la oposició que li feren las clases conservadoras. Tots los nostres lectors recordarán lo que feyan y lo que deyan cada vegada que presumian que podia intentarse fer alguna cosa. Allavoras no semblaban conservadors, sino demagogos. Se reunian, baladrejaban, jesticulaban, corrian casas y recollian firmas; als negociants los parlaban de l'integritat de la patria. Segons ells, la abolicció de la esclavitud, la llibertat d' un sol esclau, habia d' esser la senyal de la desaparició d' Espanya dels mapas.

Lo natural, donchs, y lo llógich era, que tant bon punt varen caure las situaciones revolucionarias, perdessin los esclaus tota esperansa. Pujaban al candeleiro los que tant habian cridat, los que habian impossibilitat la abolicció, y habian d' esser conseqüents. Los conservadors no podian voler que s' esfonsés la patria, y, per conseqüent, durant son mando, habia de seguir lo regnat del látigo y totas las indignitats de la esclavitud.

Y no obstant; en período plenament conservador, tenim sobre 'l tapet la qüestió que tant los espantaba. Y l' hi tenim plantejada casualment per lo mes genuhí dels conservadors; per lo general que va posar un dia sa espasa en la balansa de la cosa pública y la feu caure cap al costat ahon ell s' inclinaba.

Aixó es un *vice-versa* solemne, pero no acaban aquí los *vice-versas*. Un cop plantejada la qüestió, lo natural era que se la resolgués directament y ab bona fé. Pero si algú ho esperaba s' haurá equivocot. Tractantse de gent conservadora madrilenya, es inútil esperar que cap qüestió 's tracti formalment. Per aixó es que un cop plantejada la abolicció, tots los esforços dels que la plantejaren ó la patrocinaren, se dirigeixen á mistificarla ó á desvirtuarla. ¿Com pot esplicarse aquest fenómeno? Unicament per la lley del *vice-versa*.

Lo cert es que per are habém de perdre tota esperansa de veure la nostra nació netejada de la taca que té á sobre. Sortirá la lley; la esclavitud quedarà de nou abolida, puig que sols subsistirà una invenció madrilenya, que 's dirá patronat; dirém á tota Europa que habem donat un gran pas, pero 'ls infelissos negres quedarán subjectes al *patrono*, que 'ls tractará de la mateixa manera que l' amo, y fins podrá *véndresels*, puig que 'l *patronat* serà *transmissible*. ¿Quina necessitat tenian los conservadors de representar tota aquesta comedia?

Encare temém mes. Si 'ls *amos*, convertits en *patronos*, arriban á convences de que la abolicció gradual té d' esser una vritat, y veuhen que per sorteig ó per elecció del patrono los esclaus subjectes al patronat tenen d' arribar á ser lliures, ¡pobres dels esclaus, pobres dels negres! Aixis com lo que té arrendat un camp, tant prompte com sab que ha d' acabarse l' arrendament, no procura sino treure de la terra tot lo such que pot, deixantla completament inservible per lo propietari, així mateix los que tindrán en *patronato* negres que deurán arribar á ser lliures, treurán d' ells tot lo such, de modo que prou serà que *durin* fins al dia de la llibertat. Y si *duran*, la llibertat que guanyarán serà la d' anarsen á morir en

un racó d' hospital. Dat los instints *humanitaris* que destingeixen als negrers de Cuba, es natural que si tenen lo dret de designar ells mateixos als esclaus que han de esser declarats lliures, designarán los mes robustos, los mes inteligents, los mes trevalladors. ¡Son tan patriotas, que 's quedarán als ingénis los ganduls, los axacosos, los que no puguin servirlos de res!

Nosaltres, hem de confesarho, habém tingut un desengany en aquesta qüestió. Nosaltres habiam arribat á creure que 'l general Martinez Campos se proposava de debó fer alguna cosa. Pero sigui que no se la proposés, sigui que 'ls polítichs madrilenys l' hajin marejat, es lo cert que 'l gran projecte s' ha convertit en un abort igual als que cada dia 'ns regalan los grans homens quan s' han encarregat de feros felissos.

Lo que ha passat en aquesta qüestió ho sentim en l'ánima. Lo DIARI CATALA, que no té res de comú ab la actual situació, habia ja preparat l' orla que hauria adornat son número lo dia en que s' hagués donat la llibertat als negres. En lo fondo de son cor, hauria experimentat un sentiment com de vergonya al veure que la gent conservadora feya lo que no sapi-gueren fer los liberals, pero ab vergonya ó no, n o hauria deixat d' enviar la mes cordial felicitació al general Martinez Campos. La llibertat de dos cents mil esclaus fora un acte tant grandió, que per ell podrian perdonárseli moltas faltas y molts agrvis.

Pero are ja ho sabém. La lley abolicionista no será la lley de la llibertat. Per aixó, deurém guardar la orla per millor ocasió, y per primera vegada debém sentir lo no tenirnos que avergonyir.

L' AMICH DE CADA FESTA.

Correspondencias

del DIARI CATALA.

Madrid 5 de Deseembre.

Mon estimat amich Z ja va dir á vostes las bases del projecte abolicionista presentat per la comissió del Senat. Anit, en efecte, lo presentá aquesta á la alta Cámara y avuy lo publican los diaris, pera desilusió de tots los que esperaban alguna cosa de la enteresa del general Martinez Campos. Ni 'l nom de la esclavitud queda realment abolit. Ha triunfat la astussia d' en Cánovas; han triunfat los negrers ja que 'l projecte primitiu ha sigut modificat essencialment. Lo patronat pot transmetres, com la propietat; los patronos poden imposar cástichs corporals als negres; lo sorteig pera la llibertat no compren als que posseheixen poch esclaus, y fins los mateixos majors de 60 anys, lliures per la lley de 1870, quedan subjectes á las prescripcions de la d' are, que en aquest punt te efecte retroactiu. Sols falta que luego lo Reglament per sa aplicació desfigurí, com es facil, la lley, afavorint mes als propietaris y endurint lo patronat.

S' han lluhit lo govern y en Martinez Campos, y 'ns hem lluit los que esperaban alguna cosa d' ells. Despres d' aquest triunfo, sols necessita lo general per esfonsarse fins pels conservadors, que deixi lo ministeri y se 'l declari en situació de qnartel; á fi de que se'n vaji á retirar-se á qualsevol poblet. Los amichs esperan encare que torni al bon camí, y l' estimulan per que resisteixi en las reformas economicas, provocant aixis una crisis, que 'l deixi en llibertat completa y duenyó de sa voluntat. Yo no ho espero, porque la opinió pública no logrará alentarlo, y porque ha perdut tota la

forsa moral que li donaban sas opinions radicalment anti-esclavistas.

Ara diariament se celebren conferencies pera arribar á un arreglo en las reformas economicas. Un cop ha comensat á cedir, lo general seguirá en lo camí de las concessions.

En aquest moment lo general Salamanca explana sa interpelació sobre la ley constitutiva del exércit, sobre sa aplicació y sobre altres disposicions referents al mateix exércit.

Está dur ab Martínez Campos, dihentli inepte y no si també ridicul.

Ahir s' intentá promoure en lo Congrès la qüestió dels billets ó entradas, ab motiu de la ofensa que 's veyen en lo fet d' haber lo ajuntament remés bitllets d' *andanadas* sens numeració y en doble número de la gent que cap en aquell lloch, y ab motiu també del escándol d' haberse venut públicament entradas. Alguns diputats de la minoría s' oposaren á que 'l Congrès s' ocupés de tal assumpto, y s' terminá l' incident. L' ajuntament de Madrid, ab tot, no pot seguir en son lloch. Si 'ls demagochs haguessin obrat com los regidors conservadors, entre 'ls que hi ha títols y capitalistes, no podrien llegirse los diaris defensors del ordre. Vritat es que molts s' han queixat, pero sols de que no 'ls donguessin tots los billets que volian. Los que han obtingut los que volian no han dit ni una paraula. Aquesta política es digna dels temps de regeneració, de patriotisme y de moralitat, que ha aixecat los caràcters y portat la política á la grandesa de las miserias del Baix Imperi.

També en lo Senat se promogué ahir un incident. Lo diputat radical Sr. Rivera preguntá al presidont la causa d' haberse celebrat sessió secreta pera elegir la comissió de felicitació al rey. En Barzanallana va incomodarse y tractá al Sr. Rivera ab alguna duresa, per lo qual prengué cartas en l' assumpto tota la minoría; pero 's presentá un vot de confiança y fou aprovat.

Lo manifest fusionista ensopega ab algunas dificultats. Las bases de París foren aquí ampliadas ab 18 ó 20 afirmacions. Aquestas foren aprovadas per los radicals y fins per alguns demócratas de la fracció Salmeron; pero s' han enviat á París, y aquest y en Ruiz Zorrilla las han modificat, per no trobarlas conformes ab las bases primitivas. Aquestas modificacions no son del agrado dels d' aquí, y d' aixó 'n naix un gran enredo. Las habilitats que no 's fundan ni serveixen á ideas claras, sino al desitj de reclutar incautes, donan sempre tals resultats. Si 'l manifest no arriba á publicarse, ó si 's publica ab escás número de firmes, s' haurá lluhit lo Sr. Martos.

En lo Teatro Espanyol s' ha estrenat *Massaniello*, drama del académich senyor Catalina. Presenta aquest al célebre pescador de la Mergellina com un polítich, filòsof y revolucionari per convicció, desmentint á la historia y ha pretés probar que 'ls revolucionaris son las primeras víctimas de la revolució; pero Massaniello es mort per los assessins pagat per lo Virey de Napolis, duch de Arcos. Versos vulgars, escenas incoherents, argument plé d' afectació; la lluyta de las passions mal presentada, sens efectes escénichs, y 'l fi contradictori del pensament del académich ultramontá. Com *Alicia*, de que es autor lo senyor Catalina, Massaniello ha mort, y avuy ha sigut retirat de la escena. Lo públich veje la representació ab absoluta indiferencia. No mereix mes un académich, protegit d' en Orobio y amanyegat pe 'ls bisbes.

X. DE X.

París 6 Desembre.

En la sessió de la cámara de diputats celebrada avans d' ahir, M. Brisson demaná per dirijir una interpelació al govern y, habent decidit la cámara que aquesta fos discutida en lo mateix moment, comensá manifestant que consideraba justificada sa interpelació, tan per los enrahonaments que l' habian precedida, com per la indecisió y desunió dels membres del gabinet. En apoyo de sas paraules digué que 'l dimars últim M. Waddington habia parlat en termes que indicaban que 'l

govern tenia resolucions presas que donaria á coneixer, y poch rato despres, al discutirse la nova investidura que deuria darse á la magistratura, lo govern demostrá una debilitat que no s' avenia prou be ab las paraules de son president. Dirigintse á M. Leroyer, censurá que no hagués presentat lo projecte de ley sobre la reforma de la magistratura, que s' habia promés. Feu elogis de la majoria y recordá las enérgicas paraules que feu sentir M. Floquet desde la tribuna. Insistí en fer resaltar que 'l govern no s' habia atrevit á presentar lo projecte de ley, tantas vegadas anunciat, destinat á introduhir reformas en la magistratura, y terminá dihent que sempre que 'ls dependents d' un govern no 's troban impulsats en un determinat sentit, acaban per no obehir á aqueix govern que 's presenta sens fors ni unitat.

M. Waddington feu us de la paraula per contestar á M. Brisson. Comensá manifestant que efectivament lo gabinet no era homogeneo, pero que tampoch era possible que ho fos, puig cap de las fraccions de la cámara, l' unió republicana inclusive, 's troban ab medis pera formar un ministeri. La majoria de la cámara, continuá, no 's troba pas en lo grupo de l' unió republicana si no en lo conjunt de tots los grupos que si bé están en desacort sobre certs assumptos, s' entenen sobre altres punts determinats. Acabá dihent: «Voleu l' absoluta llibertat de la premsa, la llibertat d' associació y dels clubs, voleu l' amnistia plena; nosaltres retxassem enérgicament tot aixó porque ofereix molts perills. Per l' unió de las esquerras se fundá la república, es pues per l' unió de las esquerras que deu consolidarse, y tot lo que destorbi aquesta unió debilitará la república.»

M. Floquet s' aixecá á defensar las mateixas ideas de M. Brisson, y M. Ferry digué, en contestació, que 'ls ministres estaban disposats á plantejar todas las reformas que reclamés la majoria, pero que antes era necessari que las esquerras se possessin d' acort. Defensá al govern dels cárrechs que se li feyan, fundantse en que no demostraba debilitat ni indecisió, que ha reprimít tota classe de faltas y ha sapigut fer respectar las instituciones y la república. Despés d' un tumulto que durá quinze minuts, motivat per haber presentat l' orador l' exemple de M. de Carayon-Latour, portat devant d' un concell de disciplina per *impertinencias* que s' habia permés, y en lo qual l' incansable *pinxo* de l' imperi M. de Cassagnach, feu sentir sa veu per sobre las dels altres. M. Ferry continuá son interromput discurs per continuar defensant al gabinet dels atachs que li habian dirigit los que l' habian precedit en l' us de la paraula. Per últim digué que si las majorias estaban descontentas y trobaban que no tenian sa verdadera representació en l' actual ministeri, podian dirho, y que cada qual carregués ab sa part de responsabilitat.

M. Deves s' aixecá per fer á sa vegada la defensa del gabinet, y al finalisar sa peroració proposá un vot de confiança.

M. Floquet torná á parlar per combatre enérgicament á M. Deves; M. Lepère, ministre de l' interior, feu á sa vegada, us de la paraula per apoyar lo dit per M. Ferry, y per últim M. Allain-Targé presentá un' altre ordre del dia dihent que la Cámara manifestés lo desitj de que 'l gabinet assegurés la marxa regular del govern separant dels destinos públics als funcionarios hostils y apressurant la reforma judicial. Lo govern retxassá la prioritat d' aquesta proposició, que habia sigut demanada per son autor, y declará, en nom de l' unió republicana, que aceptaba la de M. Devès.

Posada á votació aquesta última fou aprovada per 243 vots contra 107, habenthi hagut 180 abstencions.

Com es de suposar, los diaris d' ahir no deixan de manifestar tots la seva opinió de conformitat ab las ideas que respectivament defensen.

Los uns diuen que 'l govern está efectivament debilitat y desunit y que per lo tant, ab tot y'l vot donat avans d' ahir per la Cámara,

se troba en mala situació per introduhir reformas; altres sostenen que aquell vot l' ha robustit per continuar l' execució dels compromisos contrets, y, per fi, no falta qui diu que ab tot y aquell, M. Waddington, Le Royer, Faureguiberry y Gresley, tenen intenció de retirarse. No crech que s' arribi, per are, fins aquest estrem y dupto, per lo tant, que aquesta última noticia 's vegi confirmada.

L' extracte de la sessió del dia 4 ha allargat aquesta carta mes de lo regular y per aquest motiu me veig privat de parlarlos d' algunas altres cosas que podria participarlosi y que deixaré per la carta próxima.

Los frets se fan sentir bastant aquestos dias y las nevadas que han caigut en Fransa han sigut de bastanta consideració ja que fins han ocasionat retarts en la arribada de tots los trens,

X.

Milan 4 de Desembre.

La colonia espanyola resident en eixa ciutat no podia quedar inactiva en vista de las grans calamitats succhidas en las provincias de Múrcia, Almeria y Alicante y á indicació de nostre cónsul D. Joan Brocca, se obri en sa casa una suscripció que á n' aquestas horas ha donat ja un regular resultat. Se ha de notar que varias personas italianas han contribuit generosamente á aquest fi, y algunas com la senyora Lucca y lo marqués Villain han donat cantitats d' alguna consideració, per lo que se 'ls deu á tots molta gratitud.

També se deu als amos y actors del teatro Milanés que ahir donaren una funció á total benefici de 'ls nostres desgraciats, y son lo mateix dignes d'elogi l' em presari Steffanocci del teatro Cárcano y los editors, sastre, empresa del gas, atrecista, etc. etc., que gratuïtament contribuïren á una funció lírica que 's doná lo dilluns dia primer de aquest mes, ab lo concurs d' artistas espanyols y extranjers, cantants é instrumentistas, y que proporcioná una suma bastant decent pera aquest benéfich objecte.

Desitjo que 'ls lectors del DIARI CATALA ho sápigant pera que cada un d' ells los hi concedeixi la gratitud que mereixen.

Los primers honors foren per las senyoretas germanas Tantasdini notabilíssimas pianistas, y pera las cantants Sras. Emilia Gallí, Delfina Lebren, y M.ª Tressols que meresqueren llarchs y repetits aplausos.

—La política d' aquí dorm y solsament doná senyals de vida en los periódichs que d' ella viuen. Los habitants sols pensan en cubrirese del gran fret que 'ns fa anar arronsat sy de la molta neu que cau.

No faltan desgracias locals pera socorrer, puig lo mes passat se desplomá un tinglat de una fundició agafant á molts obrers dels quals cinch ó sis están ja enterrats y altres viuen ferits ó esguerrats, habent deixat en la miseria á sas donas y numerosos fills, porque ja deuen saber que 'ls milanesos com, los inglesos, son molt procreatus, y rara familia que per la menos cada any no siga visitada de una nova criatureta, sens contar ab los medis materials per mantenirlos, puig lo pa es molt cart y va aumentat á cada noticia de augment probable de las farinas; y á més que no es com en Espanya y Fransa en que 's fabrica pa moreno bo y á un preu que tothom ho pot comprar.

Resulta d' aixó que tenen d' alimentarse de farina y blat de moro cuita ab aygua ó de minestra feta ab arros y aygua á la que hi posan alguns una boleta d' Extracte de Liebig, y los que beuen vi ho fan solzament los diumenjes y encara no es vi, sino una especie de tinta que 'ls fan pagar al preu de 60 céntims de franch. Aixís viuen en Milan, lo que fa, que la gent siga indeble y aquesta miseria la pagan los pobres fills.

La societat dels Artistas y Patriótica, que 's un club d' aquesta ciutat que conta ab mes de 700 socis, organisa pera lo 14 del corrent sa exposició anyal de bellas arts. Aquesta s' inaugurarà la vigilia ab un sopar humorístich com los que celebra frecuentment dita Associació.

D' aqul pocs dias actuará en lo teatro del

Verme la célebre Ristori que donará 3 ó 4 representacions.

Demá en lo teatro Cárcano se representarà *La guerra dels Zulús* que deu esser algun dramon francés com los que se acostuman á veurer per aquí.

JOANET.

Noticias d' Espanya

Madrid 5.—De *El Liberal*:

Lo Sr. Cánovas ha millorat notablement de la enfermetat que patia en la vista. ;

Pero, á pesar de la millora, na pot veure al general Martinez Campos.

—Desde las vuit fins á las nou y mitja de anit, conferenciaren ab lo President del Consell de ministres los representants de Cuba y Puerto-Rico, que cumplint l' acort del dia anterior desitjaban coneixe los propòsits del general respecte de Cuba.

Lo general Sanz li exposá qu' estaban tots disposats á apoyarlo ab sa influencia y ab sos vots.

Lo senyor Martinez Campos manifestá que persistia en son propòsit de portar immediatament las réformas á Cuba, sense modificacions essencials; qu' en rigor l' últim compromís moral avuy contret era en lo referent á la navegació de cabotaje, y que creya que 's transigirian ó dominarian las difacultats que portaba petitas diferencias d' apreciació entre 'l govern y algunas individualitats de la majoría.

En quant á l' abolicció, digué qu' estaban arregladas todas las difacultats.

Després de l' entrevista referida, alguns di-

putats de Cuba y Puerto Rico no amagaban la mala impressió que 'ls hi havia produhit las declaracions del general Martinez Campos. Deyan qu' aquest feya esforços pera mantenirse en inteligencia ab Cánovas, per no esser responsable d' un rompiment en la majoría; que per aquest camí aniria transigint ab en Cánovas, y per lo tant retrassant y modificant las réformas; que ni 'l mateix general sabia quan presentaria los projecies, especialment lo de cabotaje, á las Corts; que passarán lo Desembre y gran part del Jenerans de comensar á discutirse lo projecte de tributació; que es absurdo, á son entendre lo propòsit de comensar per lo Maig la segona legislatura, y es molt fácil que á pesar de todas las declaracions, lo general Martinez Campos modifiqué notablement son criteri respecte als projectes de réformas.

Altres representants de las provincias de Ultramar jutjavan d' altre manera las paraulas de Martinez Campos, y menos descontentadissos convenian en que no era del cas fer res mes que lo ofert en la conferencia á que 'ns referim.

Los citats representants se proposan anar tots á l' una sia la que 's vulga la solució que 's donga, provocant en las Corts la qüestió si dintre d' un curt terme, que no escedeixi de deu ó dotze dias, lo gabinet no presenta los projectes de reforma á la deliberació dels cosos colegisladors.

Secció Oficial

ADMINISTRACIÓ PRINCIPAL DE CORREUS
DE BARCELONA

Llista de las cartas, impresos y mostrats detingudas en

aqueixa administració principal per falta de franquieg, en lo dia d' ahir.

Número 64. Lluís París, Barcelona.—65 Donya Josepha Rogers, id.—66. Roberto Oscar, id.—67. Salvadó Elias, Martorell.—68. Joseph Costa, Alicante.—69. Joseph Batlló, Badalona.—70. Paula Garcia, sens direcció.

Barcelona 6 de Desembre 1879.—Lo Administrador principal, Lluís M. Zavaleta.

Secció Comercial

BOLSI

Segons nota de la casa *Espinach*.

Cambi mes alt avuy 15'35

Id. mes baix id. 15'27 1/2

Consolidat queda á las 10 de la nit á 15'27 1/2 d.

Joch Oficial.

Números qu' han obtingut los premis majors en lo sorteig verificat á Madrid, lo dia 6.

PRIMERAS SORTS.

Número 17119 premiat ab 160000 pesetas.

— 4851	— 80000	—
— 17394	— 50000	—
— 2108	— 25000	—

SORTS DE 3.000 PESSETAS.

8489	5416	4663	1795
5538	13396	9993	13082
14341	9957	7633	17366
2912	2357	15349	

ANUNCIS

ESTABLIMENT DE MERCERIA

DE

PERERA Y MORERA

Aquest establiment te un abundant surtit de tots los géneros referents á aquesta industria. La casa no ven res que no sia de inmillorable calitat.

JERUSALEM, 2, BOTIGA

VERMOUTH CATALA

DE SALLÉS

Primer Vermouth elaborat en Espanya.—Unich en sa classe

Premiat ab medalla de plata per lo M.ltre. Col-legi de Farmacéutichs de Barcelona: ab medalla de bronze en la Exposició Marítima de 1872 y Vinicola de Madrid de 1873 y ab varias medallas y distincions de mérit en quantas Exposicions ha concorregut. Recomenat per la M. lltre. Academia de Medicina y Cirugia de Barcelona, Institut Médich y varias otras Corporacions y Academies Médico-Farmacéuticas, etc. etc.

Las personas aqueixadas de dolors de ventrell, accidents y vòmits despres de 'ls menjars, desgana, pesantés al ventrell, migranya, malalties nerviosas (histéricas) y altres moltes que resultan de malas digestions, se veuran lliurats de las sevas dolencias ab l' ús moderat d' aquest utilíssim ví.—Llegeixes lo prospecte detallat que acompanya á cada ampolla.

Al por major dirigirse á la farmacia del doctor Botta, carrer de l' Argenteria, n.º 48, y al pormenor en las principals farmacias de Espanya.

Nota.—Per evitar las falsificacions é imitacions que s' han fet d' aquest precios ví, recomanem que s' exigeixi en cada ampolla la firma y rúbrica de son autor.

OBRA NOVA.

LAS DAMAS DE ARAGO

PER

SALVADOR SANPERE Y MIQUEL.

Aquest llibre publicat per la revista catalana *La Renaixensa* conté 248 planas de lectura tant amena com instructiva.

La edició s' ha fet de curt número d' exemplars.

Se ven en las llibrerías de Verdaguer Puig, Masferrer y Teixidó y Parera a preu de 12 rals.

MAGATZEM

D' OBJECTES D' ESCRIPTORI.

19, PLASSA DE LA LLANA, 19.

En aquest magatzem s' hi trobará un abundantíssim surtit de tots los objectes indispensables en un escriptori á preus reduhits.

Especialitat en oleografias.

EL ÁGUILA

GRAN BASAR DE ROBAS FETAS Y Á MIDA

SUCURSAL EN MADRIT, CÁDIS Y SEVILLA

Plassa Real, 13.—Barcelona

En aquest antich y acreditat establiment s'ha rebut pera la mida un rich surtit de altas nove dats tant del país com del estranger.—També s'acaba de construir y ben confeccionat pera la present temporada d'hivern, un grandió y variat surtit de prendas de totes classes y á preus fijos molt baratos, com podrá veures en la següent nota:

Trajos complets en patens novetat, de 140 á 350 rs.—Pantalons patens del país y estrangers, de 40 á 100 rs.—Pantalons negres de castor, elasticotin y demás, de 52 á 120.—Armillas tricots, patens y demás telas d'abric, de 18 á 50.—Armillas castors, casimirs y adredons negres, de 24 á 80. Americanas d'abric en varios géneros, de 60 á 70.—Paletos levitas de alta novetat, 170 á 400.—Levitas crucadas tricots, adredons y demás géneros de novetat de 170 á 210.—Levitas en castors y adredons negres y blaus, de 100 á 320.—Jaqués y americanas tricots, adredons y demás géneros de novetat, de 80 á 210.—Batas tartans, casimirs, astracan y géneros de novetat, de 100 á 220.—Frachs panyo negre, de 210 á 300.—Pardesús (a) sobretodos tricots, patens, castors y altres géneros, de 100 á 210.—Rusos y sachis tricots, patens, castors y altres géneros, de 100 á 210.—Rusos de adredons, chinchillas y demás géneros de novetat, de 250 á 400.—Capas en panyos de Alcoy y Béjar, 210 y 250.—Capas en panyos de Tarrasa garantits, 300, 350, 400, 450 y 500.—Emperadors, carrichs, pardesús sobretodos y russos, 100, 140, 170, 210, 250, 300 y 350.—Géneros pera mida en Barcelona, Madrit, Cádiz y Sevilla.—Los géneros que se destinan á la construcció de prendas son de lo mes superior que produheix la industria tant nacional com estrangera.

BESCUITS PRINCESAS VIÑAS

La nova classe que ab aquest nom donem al públich, se recomana per sa superioritat á cuantas son conegudas hasta al dia.

De venta en totes las confiterias y botigas de comestibles.

DIPÓSIT.—AVINYÓ, 16

GRAN DEPÓSIT DE MÁQUINAS

DE

CÁRLOS BLOSS

PLASSA DEL BONSUCCÉS, 3, BAIXOS.

Especialitat en máquinas de imprenta y de litografia, prensas de tots sistemas, guillotinas, prensas de glassejar, pasta de roleus, máquinas de gas, últim modelo sense soroll y ab petit gasto. No ofereixen cap perill de explosió.

L' ESCUT DE CATALUNYA

SETMANARI CATALÁ IL-LUSTRAT.

Veü la llum pública en Barcelona los últims dias de la setmana. Tots los números contenen magnífichs grabats, representant vistas ó monuments de Catalunya y retratos dels mes reputats artistas y literats catalans.

Preus de suscripció

ESpanya.—Un trimestre. . . 1 pesseta
ESTRANGER.—Un any. . . 8 id.

Redacció y Administració

Ronda de la Universitat, 96, impremta
Un número sol, 2 cuartos; atrassat, 4

GRAN FÁBRICA D' ARANYAS DE CRISTALL

BASEA 12, 1.ER

En aquesta casa se trobará un abundantíssim surtit de aranyas tan elegants com sólidas y á preus reduhits.
La casa garanteix sos productes.

BARCELONA.

FARMACIA AGUILAR.

AXEROP SULFURÓS AGUILAR.

ESPECIFICH

PERA LA CURACIÓ DELS BRIANS.

Son efecte es mes eficaç que lo de l'aygua de la Puda.—Als pochos dias de pèndrel cauhen las crostas y las escamas y s'assecan las nafres hrianosas, deixant la pell llisa y suau.—Lo mateix efecte produheix en los noys quan tenen la cara plena de crostas.—Es lo únich depuratiu que obra sens debilitar la sang ni irritar la freixura.—Destrueix en poch temps los efectes causats per l'ús del mercuri.—Corregeix las irritacions de la vexiga y la uretra, facilitant la transpiració mucosa, com també la pulmonar.

Preu de l'empolla, 3 pessetas.

RAMBLA DEL MITJ. NUM. 37.

BARCELONA.

EL FEO MALAGUEÑO
vunqueulo.

L' ART DEL PAGÈS

REVISTA QUINCENAL D' AGRICULTURA

SE PUBLICA LO SEGON Y QUART DIUMENJE DE CADA MÉS.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un any 20 rals.—Mitx any 11 rals.—3 mesos 6 rals.

Se suscriu en la imprenta d'aquest Diari y en las llibrerias de Verdager, Rambla orifront del Liceo; de Niubó, Espasaria y en casa Riera, Hospital, 19, botiga del Vano.

LA RENAIXENSA

REVISTA CATALANA
DE LITERATURA CIENCIAS Y ARTS

Surt los dias 15 y últim de cada mes en quaderns de 56 planas de luxosa edició elzeviriana regala un tomo d' unas 200 planas cada trimestre als suscriptors.

La Renaixensa está redactada per los mes reputats escriptors de Catalunya, Valencia y Mallorca.

Preu de suscripció 20 rals trimestre.

Se suscriu en lo carrer de la Portaferrissa 18 baixos y en las principals llibrerias.

GRAN FÁBRICA DE MISTOS DE CERILLA EL GLOBO DE VALENCIA

DIPÓSIT ÚNICH EN BARCELONA
HOSPITAL, 19.

TINTORERIA ANTIGA DEL REGOMIR.

REGOMIR 7 Y 9,

AL COSTAT DE LA CAPELLETA DE SANT CRISTÓFOL.

Especialitat en tenyir y rentar roba per home, sens necessitat de desferla.

SECCIÓ TELEGRÁFICA

Telegramas DE LA PREMPA EXTRANJERA

Lóndres 5, (1)—Ha ocasionat bastant descontent la noticia d' de un tractat secret entre Austria y Espanya; aquesta última potencia sembla que se ha obligat á posar sa flota á la disposició del govern austriach en cas de que aquest vulgui fer una demostració naval en lo Bósforo. Aquesta seria la condició imposada al rey Alfonso, pera obtenir lo consentiment de l' emperador al casament de l' archiduchesa Cristina ab lo jóve soberá.

(1) Aquest telégrama 'l traduhim del «Messa-ger du Midi». Nosaltres debem creure que es inexacte y calumniós.

Liverpool, 5.—S' han rebut noticias d' Africa dihent que ha estallat una guerra entre dos gefes indígenas del Nou Calibar.

Extracte de telégramas

Paris, 6.—Diu *Le Gaulois* que l' ex-emperatris donya Eugenia farà un viatge al Cap de Bona Esperansa.

Mr. Gladstone ha fet un discurs condemnant la política del govern en l' Afghanistan, porque anticipará lo conflicte ab Russia.

Mahmoud-Baja ha presentat lo projecte de las reformas.

Lo canceller Gortschakoff s' ha tornat á encarregar dels negocis extranjeros.

ENJUICIAMENT CRIMINAL. FORMULARIS

DE LAS PRINCIPALS DILIGENCIAS DELS JUDICIS EN MATERIA CRIMINAL, DEVANT DELS JUTJATS Y TRIBUNALS ORDINARIS, AB LO TEXT COMPLERT DE LA

COMPILACIÓ GENERAL

de las disposiciones vigents en la materia publicada per decret del 16 d' Octubre de 1875, formada en virtud de la ley del 30 de Desembre de 1878,

CONCORDADA, ANOTADA, COMENTADA Y SEGUIDA D' APÉNDICES NECESSARIS PERA TOTS LOS QUE BAIX QUALSE VOL CONCEPTE INTERVENEN EN LOS EXPRESATS JUDICIS PER

D. SEBASTIA DIEZ DE SALCEDO,

advocat del ilustre colegi de Valladolid y jutje de 1.ª instancia cessant.

Las demandas d' aqueixa obra, qu' está en prempsa, se farán en carta dirigida al autor, San Martí, 10, baixos, en Valladolid, ab remissió del import en sellos de 25 céntims de pesseta ó lletres de fácil cobro.

Los senyors suscriptors que avans de la publicació entreguin *tres pessetas*, no tindrán necessitat de pagar res mes, encare que la obra, que se 'ls hi enviará així que s' acabi lo tiratje que ja se está efectuant, sia de molt mes cost.

No hi ha comisió; pro los senyors llibrers que s' suscrigan per 25 ó mes exemplars obtindrán una rebaixa d' un **12 per 100** y además la ventatja anterior si adelantan l' import.

DESPESES

Prop la Plassa de San Jaume, Palma de San Just, 1, pis segon, acceptarán dos ó tres despesas; bon menjar, rentar y planxar, 12 duros al mes.

Lo Papa ha felicitat al Czar.

Se desment que s' hagi ajustat un acort anglo-austro-alemany sobre la cuestió de Turquia.

(Diari de Barcelona.)

Telegramas particulars

Madrid 7, á las 3'20 tarde.—Totas las minorias protestan de la debilitat d' en Martinez Campos.

Se creu encara per alguns, que plantejará la crisis antes de la discusió.

Tipografía la Renaixensa, Porta ferrisa, 18.